
Minneord

OSS IMELLOM

JAN PAHLE

JENS TEIGLAND

Lasse Kvarnes (f. 1937) døde i sitt hjem i Bærum 13.5. 2006 og ble begravet 19.5. med en stor skare av familie, venner, kolleger og tidligere pasienter til stede i Haslum krematorium. Vi har mistet en god venn og en uvanlig dyktig ortopedisk kirurg. Fem barn og åtte barnebarn har mistet en elsket far og bestefar, Gro har mistet sin beste venn.

Lasse vokste opp i Kristiansand. En av vennene hadde en legefar som fikk innflytelse på hans valg av studium. Han ble cand.med. i Heidelberg i 1962, fikk norsk lisens i 1963 og ble spesialist i generell kirurgi og ortopedisk kirurgi etter bred sykehusutdanning ved bl.a. Sophies Minde, Ullevål universitetssykehus og Kronprinsesse Märthas Institutt.

Han kom til Oslo Sanitetsforenings Revmatismesykehus i 1980 og ble der i første omgang i seks og et halvt år som reservelege. Deretter var han i tre år overlege ved Diakonhjemmet Sykehus, før han vendte tilbake til Revmatismesykehuset i 1989 som overlege ved den revmakirurgiske avdeling. Etter overflyttingen til Rikshospitalet sluttet han etter eget ønske i 2002 pga. sykdom.

Lasse var i høy grad deltaker i den «combined unit» vi hadde etablert ved Oslo Sanitetsforenings Revmatismesykehus fra 1968 – et tverrfaglig samarbeid som etter vårt skjønn er en forutsetning for moderne behandling av immunsykdommer som omfatter hele kroppen. Den representerte et holistisk syn, i motsetning til tidligere tiders behandling av det enkelte angrepne ledd.

I dette miljøet trivdes Lasse, og han gav ofte uttrykk for at dette var hans lykkeligste tid. Han fikk her utfolde sitt store kirurgiske potensial. Lasse var en eminent dyktig operatør, både i protesekirurgien og de profylaktiske synovektomier. Han likte utfordringene ved barneleddgikt, der vekstforstyrrelsene er den store utfordringen. På grunn av de ofte meget små og deformerte leddender ble det nødvendig med spesiell teknikk og små proteser, som han fikk spesiallaget i Frankrike og Tyskland. Både pasientene og deres foreldre var glad i Lasse. Han hadde et nokså lukket vesen og en tilbøyelighet til ironiske uttalelser, men bak dette banket det et varmt og omsorgsfullt hjerte.

Den tverrfaglige gruppen følte et stort savn da han sluttet.

Lasse skrev flere kapitler i utenlandske publikasjoner og ble bedt om å være medforfatter til et kapittel i en større amerikansk bok, *Arthroplasty of the shoulder*, i 1994. Han var en stor taler ved våre festlige sammenkomster på Revmatismesykehuset. De siste årene levde han meget tilbaketrukket, muligvis fordi han ikke ville vise hva sykdommen hadde gjort med ham.

Vi vil minnes ham som den gode lege og venn, og lyser fred over Lasse Kvarnes' minne.

På vegne av det tverrfaglige team ved Oslo Sanitetsforenings Sykehus

Publisert: 22. juni 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.